

NEKROLÓG

BOKOR PÉTER †

(1937-2019)

LENNER TIBOR

A Bokor Péterről írt megemlékezésemet egy személyes emlékkal kezdem. Teszem ezt azért, mert Tőle örököltem meg Szombathelyen az egyetemi katedrát. Nem sokkal az ezredforduló után, a hátam mögött már több mint egy évtizedes középiskolai tanári múlttal kerültem az akkori Berzsényi Dániel Főiskolára oktatónak. Péter akkor már nyugdíjas kollégaként tanította a kontinensek regionális földrajzát a Társadalomföldrajzi Tanszéken. Először udvariasságból mentem be a tapasztaltabb kolléga órájára, később már az érdeklődés tartott ott. Sajátos munkakapcsolat alakult ki köztünk. Úgy láthattam a katedrán, mint a hallgatók, de az órák után hosszasan beszélgettünk a tanári irodájában, mint kollégák. Észrevétlenül vezetett be a felsőoktatás kulisszatitkaiba.

Hallgatói nagyon szerették az óráit, az előadóterem mindig megtelt a kezdésre. Leült a tanári asztalhoz, aztán mesélni kezdett. Alapos szakmai tudásához széles műveltség társult. Neki lényegében mindegy volt, hogy mit tanított, a geográfia minden területén otthonosan mozgott. Világlátott ember volt. Világlátását, meggyőződését sok-sok humorral fűszerezte, amivel egy, csak órá jellemző tanári stílust alakított ki. Értett a hallgatók nyelvén és előadásával el tudta kápráztatni őket. Azon régi, nagy tanárnemzedék tagjai közé tartozott, akiknek a varázslathoz nem volt szüksége digitális eszközökre és módszertani forradalomra, ezek nélkül is nagy hatást tudtak kiváltani az órájukon. Sokat rajzolt a táblára és sokat rajzoltatta a hallgatóit is. Azt vallotta, hogy a földrajztanár a rajzaival is tanítja, neveli a tanítványait. A tanítványok azt már nem látták, hogy a sikerért keményen megdolgozott, minden egyes órát gondosan megtervezett és imponáló logikával építette fel a részleteket, hogy óra végére összeálljon a kép a bemutatott országról. Kis írólapokra jegyzetelte a vázlatait, ezekre skiccelte fel a rajzokat is, nem rögtönzött, nem bízott semmit a véletlenre. És a varázslat működött. Működött, mert Bokor Péter a szó nemes értelmében volt tudós tanár, középiskolai tanárként és főiskolai docensként is a legújabb tudományos eredményeket közvetítette a diákjainak magával sodró, választékos stílusában. Sokat követelt, de sokat adott is. Ez volt a titka, és diákjai méltán néztek fel rá, az oktatást szívügyének tekintő mesterükre. Nemcsak földrajztanárokat, hanem embereket is nevelt.

Miután 1962-ben biológia-földrajz tanári képesítést szerzett az ELTE-n, Győrben helyezkedett el a Révai Miklós Gimnáziumban, ahol biológia tagozatos osztályokban tanított és adta meg az alapokat sok, későbbi orvostan-hallgatónak.

Közben 1967-ben doktorált, egyetemi doktori értekezését a bazaltvulkánosságból írta. 1984-ben került a szombathelyi Tanárképző Főiskolára, ahol megalapítója lett a földrajztanárképzésnek. Az oktatás mellett számos kutatási témával foglalkozott: érdeklődése a bazaltvulkánokon túl később kiterjedt a mérnökgeomorfológia, a tájökológia, a geomorfológiai térképezés, az agrárökológia, a tájtipizálás és tájminősítés területére is. Ez utóbbiak terén végzett tudományos munkája és eredményei elismeréseként Cannes-ban kitüntetést kapott. Az MTA Földrajztudományi Kutatóintézetének külső munkatársaként 12 kutatási programban vett részt. Pályája során mintegy félezer írása jelent meg, ebből több mint száz szaktanulmány, de kiemelkedő jelentőségűek tantárgy-pedagógiai és tudomány-népszerűsítő cikkei is.

Látogatóban Bokor Péternél Szigetszentmiklóson, 2005-ben

Balról jobbra: Csapó Tamás, Kocsis Zsolt, Bokor Péter, Lenner Tibor

Aktív közéleti és tudományszervezői munkát folytatott. A BDF-n hat évig tevékenykedett a Közalkalmazotti Tanács elnökéként, illetve alapítója és 12 éven át elnöke volt a Magyar Földrajzi Társaság Nyugat-magyarországi Osztályának. Nyugdíjba vonulása után elköltözött Szombathelyről, feleségével leányuk közelében telepedtek le. Kapcsolata azonban nem szakadt meg az egykori kollégáival. Ha tehettük, meglátogattuk otthonában. Ő pedig szívesen jött vissza

a Településföldrajzi Konferenciákra, amíg egészsége engedte. Egyik utolsó nagy sikerű előadását új lakóhelyének, Szigetszentmiklósnak a településmorfológiájából tartotta. Bokor Péter hosszan tartó súlyos betegségben otthonában hunyt el 2019. október 30-án. Hamvait november 19-én helyezték örök nyugalomra a Magyar Szentek templomában Budapesten. Emlékét szívükben őrzik mindazok, akik ismerték és szerették. Nyugodjék békében!